

Arrest

nr. 134 775 van 9 december 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 10 juni 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 maart 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 juni 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2014.

Gezien het tussenarrest nr. 132 818 van 5 november 2014 tot heropening van de debatten en waarbij de partijen opnieuw worden opgeroepen te verschijnen op de terechtzitting van 25 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN WALLE, die loco advocaat M. LYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 7 maart 2014 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 9 mei 2014 ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

Gelet op artikel 103/2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, ingevoegd bij koninklijk besluit van 11 december 1996;

Overwegende dat de genaamde [B. V. E. V.], [...], nationaliteit: Brazilië, [...], gemachtigd was om te verblijven in België in de hoedanigheid van gezinslid van een vreemdelinge, gemachtigd tot een verblijf als studente;

Reden van de beslissing:

Artikel 61, §3 °: Betrokkene werd gemachtigd tot verblijf in België voor de duur van de studies van de echtgenote;

Overwegende dat de echtgenote van betrokkene zich zonder geldige reden niet heeft aangemeld voor de examens en haar studies op overdreven wijze verlengt rekening houdende met de resultaten;

Overwegende dat de echtgenote niet meer voldoet aan de voorwaarden gesteld aan het verblijf als studente en er een einde werd gesteld aan haar verblijf door toepassing van artikels 61 §1-3° en art.61 §2-2°;

Overwegende dat de verblijfsvergunning van betrokkene verstreken is sedert 31.10.2013 en hij niet meer voldoet aan de voorwaarden voor een verblijf in België;

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om de grondgebieden van. België, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Liechtenstein, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland te verlaten binnen 30 (dertig) dagen met verbod zich naar Luxemburg en/of Nederland te begeven.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037*).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker op 27 oktober 2014 in het bezit is gesteld van een A-kaart als niet-Europese hooggeschoolde werknemer. De A-kaart is geldig tot 30 oktober 2015.

Ter terechtzitting van 25 november 2014 werd verzoeker dan ook gevraagd toe te lichten welk belang hij nog meent te hebben bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing en in welke mate de eventuele vernietiging hiervan hem nog tot voordeel kan strekken.

Verzoeker stelt ter terechtzitting geen actueel belang meer te hebben bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Nu het actueel belang bij de vordering niet langer blijkt, dient te worden besloten dat het ingestelde beroep onontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande en het gegeven dat de procedure door verzoeker werd ingeleid, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

I. CORNELIS